

PAPACENA
BAR & KAFFEBAR
Hver "LilleLørdag" hver
Onsdag.
Dansemusikk
Stedet for et voksent publikum.
Alle rettigheter
GRAND
NORDIC
HOTEL
Tlf. 776 85500 Fax 776 82500

RUNDT FURU
spisebord m/innebygget plate
+ 4 stoler kr 1000,-. Furu kjøp-
seng m/bunner og madrasser
kr 500,-. Mørkt salongbord kr
100,-. Tlf. 776 50207 e. 17.

ELDRE OVALT
salongbord, symaskin på bord
m/pedal, kjøleskap m/fryser
og sykkel, noe defekt, selges.
Tlf. 776 38862.

EN DEL MØBLER
til salgs i det røde huset, Våg-
nes. Åpent kl. 14 - 20 t.o.m.
søndag. Solaug. Bessenes,
Tlf. 776 90088

LITEN HJØRNESALONG
blå/grå, mørk veggseksjon, li-
ten oljekamin, 2 stk. doble ko-
plekaler og liten peis selges ri-
melig. Tlf. 776 87826.

PHILIPS
helautomatisk vaskemaskin
og tørkeskap til salgs kr
4000,-. Tlf. 776 86276.

BADEKAR
m/front + vask til salgs. Tlf.
776 32711

GRATIS SALONG
3+2+1-bord gis bort v/hen-
ting. Tlf. 776 13297 e. 18.

PENT BRUKT HAPPY
sovesofa + bord til salgs kr
800,-. Tlf. 776 36128 e. 18.

HUSDYR

RENSLIGE SVARTE
og hvite langhårete kattunger
leter etter et hjem å bo i. Leve-
ringsklar midten av juni. Tlf.
776 37743 Gunn.

MOTORSYKLER

SUZUKI MADURA 1200
vurderes solgt. Strøken og
nyoverhølet. Tlf. 776 33208/
941 33366.

DATA

PACKARDBELL 133 MHZ
1,2 GB, 16 Mb RAM Pentium
multimedia PC m/høytaler,
mikrofon, modem, mus,
skjerm, tastatur, Windows 95
++ selges kr 5800,-. Tlf. 917
21083.

MORNING TUNNY
1928
Tlf. 77 68 35 04
DAGENS
LUNSJ/MIDDAG
Selskapslokaler/
Materom/catering
Storkiosk m/tipping
Dolly Dimple's Pizza
Pizzatlf. 77 63 71 11

DAGMAMMA

AMALIE ØNSKER
seg dagmamma fra 10. august.
Helst på Sør-Tromsøya, 3 da-
ger i uken. Hun er da 11 mnd.
Ring hele dagen Tlf. 776
38240.

VOKSEN SERIØS
dagmamma ledig i Kroken
sør. Fine lekemuligheter
inne/ute. Lekekamerater. Go-
de attester. Tlf. 776 30901

SALG DIVERSE

2 SMÅ SALONGBORD
60x90 cm m/hjul, ny Levis
501 W26/30 + div. nye jente-
klær 9-10 år og bamesete til
sykkel. Tlf. 776 50458 e.
17.

KJØKKENINNREDNING
badekar m/front, Jøtul peis nr.
4, vannseng u/madrass, Ab-
flex og Fast Track (som vist
på TV). Alt pent brukt. Selges
rimelig. Tlf. 776 36372

VI RYDDER!
Garasjesalg i Bekkevollvn.
32, onsdag 3.6. kl. 1700-1900.
Møbler, barneutstyr, sportsut-
styr, div.

KJØKKENBORD
m/stoler, guttesykkel og Ami-
ga 600 til salgs. Tlf. 776
72304.

DIV. CAMPINGUTSTYR
blå, villatelt, hustelt til salgs.
Lite brukt. Tlf. 776 56028.

ELDRE VINDU
aluminium fasadepanel sel-
ges. Tlf. 900 95 262

NORLANDSBUNAD
blå, komplett selges. Tlf.
776 40262 e. 18. --

Trivelige PLAZA

Bestille mat!
Bryllup, firma arr., selskap
Ring oss for tilbud
Tlf. 77 68 55 44 -
Fax 77 68 55 43
Tempogården 3. etg.

TAKK

Hjertelig takk

for all hjelp og deltakelse ved
Gudrun Svendsens bortgang.
Bjørn og Erling Svendsen

BEKJENTGJØRELSE

Tromsø kommune
**Er du gravid og
har du eller din
partner et
rusproblem?**
Vi tilbyr råd, veiledning og
støtte i svangerskapet og
etter fødselen av jorden,
sosialarbeider og helse-
søster. Vi ønsker å hjelpe
deg og din familie til en
rustri tilværelse.
For nærmere informasjon:
Stakkevollan helsestasjon,
tlf. 77 67 19 88.

Barna Norge ville glemme

Krigsbarna er barna Norge ikke ville ha, bare fordi de hadde feil far. Ennå svir det i sjela til krigsbarna Turid Eden (54) og Lauritz Thörnros (54). Nå krever de en unnskyldning fra norske myndigheter.

De hadde knapt lært å gå før de i november 1944 ble hentet på barnehjemmet Godthaab i Bærum og sendt ut av landet til en usikker tilværelse i Tyskland. Etter krigens slutt ble barna funnet ved Bremerhaven på et nazi-barnehjem for barn av tyske soldater og ariske mødre.

Det ble besluttet at barna skulle hjemsendes. Men verken Turid, Lauritz eller noen av de andre 30 norske barna skulle få komme tilbake til hjemlandet.

Det norske samfunnet kunne ikke akseptere barn som var frukten av et kjærlighetsforhold mellom norske kvinner og fienden. Fra norsk hold ble det ettertrykkelig slått fast at barna måtte sendes til Sverige og adopteres bort der.

Ubeskrivelig vondt

Det er ubeskrivelig vondt å tenke på at vi var hatet av en hel nasjon på grunn av det foreldrene våre gjorde. Vi var jo uskyldige barn, sier Turid med klar adresse til uttalelsene norske samfunnsstopper kom med etter krigen.

Uttalelsene som står nedskrevet i Krigsbarn-innstillingen, er en grell dokumentasjon på synet som rådde etter krigen. Krigsbarna ble uthengt som potensielle psykopater og nazister, proppfulle av dårlige

arveanlegg. Blivende «femtekolonister», kort sagt en risiko for landet.

Bortadoptert

Barna ble fraktet sammen med fanger fra en konsentrasjonsleir i De Hvite Busene. I juli 1945 kom spesialtransporten med 30 norske barn til Malmö. Turid, Lauritz og de andre smårollingene ble først avlusket og senere budt bort til potensielle svenske foreldre.

Turid kom til en svensk arbeiderfamilie, og vokste opp nær Stockholm sammen med en annen gutt fra barnehjemmet i Tyskland. Lauritz havnet hos nye foreldre ved Norrkøping. Begge mener at oppveksten var bra.

Svart hull

Men etter hvert som barna ble større, vokste også behovet for å vite sammen. Hvem var de og hva hadde egentlig hendt? Det var som et svart hull. Jeg følte at jeg ikke hadde noen identitet. Jeg følte meg usikker og tom, forteller Turid.

I 1976 begynte Turid så smått å grave etter rettene sine. Men hun søkte lenge forgjeves. Svarene lå godt begravd i Riksarkivet og forble en hemmelighet helt til 1996 da et brev fra Frelsesarmeen i Norge dumpet

ned i postkassen. Først 51 år etter krigens slutt fikk hennes biologiske mor og far et navn og et ansikt.

Turid fikk vite at mamma var Karoline Walderhaug og pappa den tyske marinesoldaten Willy Mittelstadt. Faren hadde allerede en kone i hjemlandet, dermed ble Karoline enslig mor da Turid ble født på Bærum sykehus i september 1943.

Gjennom Frelsesarmeen fikk Turid også vite at hun har en halvbror i Oslo som er ti år yngre. Turid fikk aldri møte mamma, hun døde i 1992, men i fjor møtte Turid halvbroren sin. Det ble et hjertevarmt møte.

Resten av historien sin har hun lest seg til gjennom dokumentene hun fikk fra Riksarkivet i Norge og Sverige.

Jeg bebreider ikke mamma, Hun gjorde helt sikkert det hun mente var best ut fra den ekstremt vanskelige livssituasjon hun var i den gang, sier Turid.

Hun har vanskelig for å tro at hennes mor og de andre mødrene kunne ane at deres småbarn ville havne i Tyskland.

Urforbannet

Brått lyner det i blikket til den spinkle kvinnen i lakse-
rød kjole. Turid er egentlig
forbannet over skjebnen

hun fikk. Men denne følelsen er av nyere dato. Tidligere har hun kjent seg mest usikker og sveket.

De stjal glatt min identitet og nasjonalitet. Hvordan kunne de gjøre noe slikt mot småbarn, sier Turid opprørt, og sikter til at dekkoperasjonen førte til at de norske barna ble gjort statsløse. Noe som skjedde med den største diskresjon, og uten at den biologiske familien i Norge fikk vite det.

Da barna ble sendt ut av Norge fulgte det med et kort med morens navn og adresse, og farens navn. Kortene var oppbevart på barnehjemmet i Tyskland, men ble «borte» under transporten til Sverige. Dermed var alle spor visket ut. Det skulle gå mer enn 50 år før sannheten ble kjent.

Sveket

For Lauritz kom opplysningene om moren bare noen få måneder før sent til at han noen gang fikk treffe henne. I fjor sommer tok han turen til Riksarkivet i Oslo for å finne svarene som kunne lede til moren. Men det han ikke visste var at han i alle år har stått oppført i alle offentlige registre med feil fødselsdato. Derfor klarte ingen å finne ham i arkivet. Et par måneder etter besøket i Riksarkivet, døde moren. (NTB)

Fakta om krigsbarna

Det ble født om lag 9.000 krigsbarn med norsk mor og tysk far. Man regner med at om lag 500 ble plassert på barnehjem, men måketallene er trolig store.

Tallene for hvor mange norske barn som ble sendt til Tyskland under okkupasjonen spriker. Norske myndigheter opererer med 250, mens FN så sent som i 1948 registrerte over 600 norske barn i Tyskland.

Etter krigen oppsto det en heftig samfunnsdebatt om hvorvidt barna skulle

hentes tilbake til Norge eller bli værende i Tyskland. Krigsbarnutvalget, som var nedsatt av Sosialdepartementet for å vurdere hvilke retningslinjer man skulle behandle norske krigsbarn etter, konkluderte til slutt med at barna burde hentes tilbake til hjemlandet.

I 1947 bevilger Stortinget penger til hjemhenting av 150 barn.

Samme år oppretter ekteparet John og Cecilie Murphy et barnehjem på Nærnes ved Slemmestad i

Buskerud, etter oppdrag fra Sosialdepartementet og i samarbeid med Røde Kors. Men bare et år senere beslutter departementet at hjemhenting var et feilgrep og at barnehjemmet på Nærnes må legges ned.

Ekteparet Murphy kjemper innbitt for 27 barn som allerede er hentet hjem. I juni 1948 hadde barnehjemmet deres fullt belegg, men lite penger. Ekteparet mister boligen og må flytte seks ganger med barna, de syr klær av jutesekker og

prøver så godt de kan å holde sulten fra døren. Men til slutt gir de opp, og barnehjemmet blir avvirket.

Skjebnen til barnehjemsbarna er fortsatt uvisst. Det er på det rene at mange ble sendt til institusjonen Emma Hjørth i Bærum.

(Kilde: En artikkel i Kontrast av førstearkivar Helge Paulsen ved Riksarkivet og materiale samlet inn av Norges Krigsbarnforbund.)

Statsråden skal svare om krigsbarna

Krigsbarna krever at politikerne i Norge tar et endelig oppgjør med fortiden. Onsdag skal sosialministeren svare for seg i Stortinget.

Krigsbarnorganisasjonene krever at det blir opprettet en kommisjon for å utrede økonomisk og moralsk oppreisning for krigsbarna, slik at alle fakta kommer på bordet. Onsdag bringes saken inn for Stortinget. Da må sosial-

minister Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) svare på en interpellasjon fra Bjørn Hærnes (H). Stortingsrepresentanten vil vite hvordan regjeringen skal håndtere denne saken og hvordan regjeringen vil holde Stortinget orientert. (NTB)